

יש א ב מיי פכ"ז מהל' שנת הלכה י סגן לאוין סה טושי"ע אי"ח ס"י שנה כ ג ד מיי"ש טושי"ע סה טושי"ע ג: סעף ב: כב ד ה מיי"ש טושי"ע סה טושי"ע אי"ח ס"י ד סעף ג: כד י טושי"ע ד: כה ב מיי פכ"ז מהל' אסורי ביאה ה' כ טושי"ע אי"ח ס"י כ טושי"ע ד: כו ל טושי"ע אי"ח ס"י ד סעף ד:

אבל עושה כו'. מפרש בגמ' ו**הלא הוא הילמי בין רב בין מעט.** ואם המרובים אסורים אף המועטים אסורים ואם אלו מותרים אף אלו מותרין. ובגמרא מפרש דלחומרה א"ר יוסי דכולן לאיסור מפני שהוא כמעבד מתקן את האוכל הנמון לתוכו כדי שיתקיים: **ואלו הן המותרין נוסן שמן לטוך מים צחלה.** קודם שיתן המלח נותן שמן לטוך המלח צחלה קודם שיתן המים דהשמן מעבד שאין המלח מתערב יפה עם המים וממיש את כחו מהיות מי מלח עזין אבל לא יתן מים ומלח תחילה אפילו נותן שמן לזכוף דבשעה שנותן מים ומלח יחד הוא נראה כמעבד: **גב' מאי קאמר.** מאי הילמי ומאי מי מלח: **לאסור או להסיר.** האי דקאמר שניהן שוין לאיסור או להסיר: **כצנין.** ירק שצובש להתקיים: **גיסטרא.** כלי כשלים ומקצין אותו לכך: **שהציה לפה צפה.** כמו המלח מעבדת מלשקוע: **למורייסא.** של דגים: **אין מולחין לננו וציה.** ג' וד' תמיכות יחד שהמלח מעבדן ונעשין קשין והיו תיקון: **מריש הוה מלחנא פוגלא.** צשצמא: **פוגלא.** לננו: **כשרי.** מילין גבוהים עיגול על עיגול: **מימלח לא מלחנא.** שמים יחד: **טבולי.** צשעת אפילה מטבילנא ואכילנא: **קליפה חיזונה דציה.** היא החלצון אלף אידי דמני צהדי אתרוג וננו קליפה נקט צה נמי לשון קליפה: **אין וילאין מבני מעיס.** שמתקשרין ומתקשין ונעטרין: **לא טעב גברא צימא דסדוס.** מפני שהמים מלוחין וכן מליחמן מעבדו מלטבוע: **הפוכה מילה.** דברים האמורים צה הפוכין: **כשורא טעב.** צתמיה: **מהו למימשי מהני מיא גרסינן.** מי אסור משום רפואה דגזור רבנן בכל רפואות צשצת משום שחיקת סממנין ואלו מרפאות את העין: **שפיר דמי.** דלא מוכחא מילתא דלרפואה עבדי. אף על פי שמרפאין שרי דטעמא דרפואה לאסירא ליתא אלף גזירה שמא ישחוק סממנין דדמי לנחמיה שהוא אף מלאכה: **מהו למימך ולמספת.** לשון אין מעמלין את המת (למקן דף קנא): **עולס עיניו.** כשהוא רוחץ מהן צשצת מהו שסיגיר ויפתח עיניו כדי שיכנס מהן לעין: **כיואל צו שמעטי.** דהיכא דמוכחא מילתא דלרפואה עבדי אסור ומימך ומספת נמי מוכחא מילתא והא אסדהותא דרצ דימי דלמר לא טעב גברא צימא דקדוס נפקא לן מינה הא כיון דמלימי טובא מסו ואסור למימך ולמספת: **זימנין אל' וכו'.** שקבל משניהם: **וסרוייהו.** רב מתנה ומר עוקבא: **משמיה דאצוה דשמואל וני אמרי.** תרתי מילי אמור חדא משמיה דאצוה דשמואל וחדא משמיה דלוי: **חד אמר.** או אצוה דשמואל או לוי: **יון צטוך העין.** דעמיך ופתח אסור דמוכחא מילתא: **על גב העין מוסר.** דלמרי לרחינה צעלמא עבדי: **רוק ספל.** שלא טעס כלום משיעור משנתו: **אפילו על גב עין אסור.** דמוכחא מילתא דלרפואה דאילו לרחינה מאיס. להכי נקט רוק תפל לפי שהוא חזק ומרפא: **וליעטמיד כו'.** א"כ לוי ולא חדא אמר צתמיה והא חדא משמיה אתמר כדאמרן: **שורה.** צמיס: **קילורין.** לחי"א צלע"ז: **ונסן ע"ג עיניו.** דלדידיה כיון דלרחינה לשרותה מע"ש איכא היכרא וליכא למיגור ומאן דחזינהו סבר דרחינה צעלמא היא דכסבר שהוא יין: **כולי האי ודאי לא שרא.** דמוכחא מילתא: **מר עוקבא הוה שכיח גבי מר שמואל** ואצ צ"ד היה צימיו כדאמרין לעיל (דף נה. ובמועד קטן דף טו:): **טיפס לונן.** לתת צעיניו: **ורחינה ידים ורגלים צחמין ערביס.** נמי מאירה העינים: **הוא היה אומר.** ר' מונא: **יד לעין.** שחרית קודם שיטול ידיו: **סיקף.** נוח לו שתקףך שרוח רעה שורה על היד ומסמתו וכן כולן: **לחסודה.** ריצדא דכוסילתא פלימא"ה צלע"ז: **לפי טעטס.** נקב הרעי שעגול כצבעת: **סיקף.** ולא תגע שוב צעין או צאחן קודם נטילה: **לגיגית**

(א) עיובין ד. (ב) ג' נס"א כשי כשי פירוש תמיכות תמיכות עיובין עיובין כשר. (ג) ז'יל מילת ידים ורגלים צחמין עיובין עיובין קלן. (ד) ד' מסכת כלה. (ה) ע"י חוס' נדה יג: ד"ה דינא.

גליון הש"ס

גב' ונותן על גב עיניו. עי' נעיל דף י"ח ע"א תד"ה ומתקפאת:

לעני רש"י

לדוד"א. רשיה לעין. פלימאי"ה. איזמל להקות (דס).

רבינו הגנאל

אבל עושה הוא מי מלח. וכי היכי דמפרשא בברייתא אין עושין מי מלח מרובין לתת לתוך הכבשין שבתוך הסטרא. אבל עושה הוא מי מלח מועטים וטובל בהן פתו ונותן לתוך הכבשיל, וכן הלכה. ואע"ג דר' יוסי אוסר מי מלח אין הלכה כמותו, דגוסינן בתחילת עירובין אמר רב יהודה אפי' שמואל אין הלכה כרבי יוסי לא בהלמי ולא בלחמיים. וירושלמי כל מי שנותן לחובה ביצה ושוקעת זו היא מי מלח, אינה שוקעת הילמי. תני יהודה בר חביבא אין עושין מי מלח עזין והן שהביצה צפה בהן, והלכתא כוותיה. ואם הביצה שוקעת בהן מותרין. וכיון דאמר הביצה צפה בהן הוכיח לא טעב בים סדום, כלומר כל מים מלוחים עזין צפין בהן. למימלח פוגלא אסיר, לטבולי במילחא שרי. יין לתוך העין אסור ע"ג העין מותר. כשמואל דאמר שורה אדם פתו בין ונותן ע"ג העין ואינו חושש. רוק תפל אפילו ע"ג העין אסור. וכן קילורין שהוא שרין מע"ש או מי סדום ע"ג העין שרי, אבל מיפתח ומימך עיינא בין בסממנא וקילורי בין במיא דסדום כדאמר ליה מר עוקבא לבר לואי, כוליה לא שרא מר שמואל. פי' חסודה בלשון ערבי אלמחונמא.